

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXVI. Abrogatio Discretorum in Provinciis Castellæ FF. Capuccinorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

scus Minister Provincialis facultatem a memorato Innocentio Prædecessore pro dicta Provincia Franciæ sicut præmittitur, concessam, ad Provinciam S. Bonaventuræ præfatam per nos extendi summopere desideret: Nos ipsum Franciscum Ministrum Provinciale specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac audita super præmissis dilecti Filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis relatione, facultatem Provinciam, & Diffinitoribus Provincie Franciæ prædictæ quoties necessitas exigeret confirmandi Guardianos in eorum officiis ultra triennium, & usque ad Capitula Provincialia, salvis eorum Juribus, & prærogativis necnon eligendi ad Guardianatus officium eos, qui Diffinitoriatu munere fungebantur a prædicto Innocentio Prædecessore per suas literas præarratas concessam, ut præfertur ad prædictam S. Bonaventuræ Provinciam, servata tamen earumdem literarum forma, & dispositione, ac itaut circa temporis extensionem conscientia pro tempore existentis Ministri Generalis dicti Ordinis onerata intelligatur, auctoritate prædicta tenore præsentium, extendimus, & ampliamus.

Extensio facultatis præd. ad aliam Provinciam.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provincie S. Bonaventuræ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXVI.

Abrogantur Discreti Locales pro Capitulis Fratrum Capuccinorum Provinciarum utriusque Castellæ.

Octo Provinciis Germaniæ concessum fuit votum in Capitulis ab Innoc. XI. Const. ed. 1679. Jan. 10. P. 3. Et ab hoc Pontifice declarata, & ampliata præfens abrogatio Constit. ed. 1693. Septem. 12. P. 2.

Dat. 29. Mar. 1693. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ similis abrogationis pro aliis Religiosis.

Nuper pro parte charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici

Bullarii Rom. Contin. Pars VI.

ci Nobis per dilectum Filium nobilem virum modernum Ducem de Medina Cæli ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem expositum fuit, quod tam Prædicatorum, & Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quam aliorum diversorum Ordinum Fratres in Regnis utriusque Castellæ existentes sua Capitula Provincialia cum interventus Superiorum Localium Conventuum Ordinum hujusmodi absque Discretis, seu Sociis, qui olim ab ipsis Conventibus ad effectum sua suffragia ferendi in eisdem Capitulis eligi consueverant, de præsentibus celebrari solent; id siquidem præterquam quod Decretis Concilii Tridentini sub Sess. 25. Cap. 6. ibi: *nec in posterum liceat Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscumque Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere, &c.* magis conformè videtur; necessarium quoque compertum est tum ad tollenda damna, & incommoda, quæ ex eorundem Discretorum, seu Sociorum electione in Religiosæ pacis, & concordie, quæ in Ordinibus prædictis semper florere debet, præjudicium proveniebant; tum ad impediendas relaxationes quas dependentia, quam tunc Superiores a suis Subditis habebant, producebat; Ipsi enim Superiores, ut dictos suos Subditos, pro iis in Discretos, seu Socios hujusmodi eligendis, quos ad effectum se in perpetuo suarum Provinciarum gubernio confovendi eligi necesse erat, benevolos haberent, Regularis disciplinae conservationi, pro ut eorum Officii erat, incumbere negligebant. Quocirca quoties dictorum Regnorum Religiosi Regularis disciplinae hujusmodi tuendæ zelo ducti, ad ipsius Caroli Regis patrocinium pro eorundem Discretorum, seu Sociorum abrogatione ab hac Sancta Sede impetranda confugerunt; illud semper adfuit, donec ejusmodi gratiam consecuti fuerunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat dictus Carolus Rex certior factus fuerit Fratres Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum in Regnis præfatis existentes, non modo eadem incommoda, & damna, quæ olim Religiosi aliorum Ordinum præfatorum ex electione Discretorum, seu Sociorum hujusmodi experti fuerant, pati; Sed alia multa concurrere, propter quæ Fratres prædicti usum eligendi Discretos, seu Socios prædictos in Provinciis dictorum Regnorum abrogare plurimum desiderant: adeoque ipsius Caroli Regis zelum sollicitant, ut Apostolica desuper auctoritatis nostræ partes interponi similiter curet.

§. 2. Nobis propterea ejusdem Caroli Regis nomine per memoratum Ducem humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur piis ipsius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus a nobis specialiter deputata consilio, Discretos præfatos in Provinciis utriusque Castellæ Fratrum dicti Ordinis Capuccinorum auctoritate Apostolica tenore præsentium tollimus, & removemus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Causæ d. abrogationis pro Capuccinis.

Preces Regis Catholicæ.

Abrogatio præd. Discretorum, seu Sociorum.
Clausula.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum utriusque Castellæ, & Ordinis Capuccinorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Martii MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

esset, singuli Consultores Generales, ex ea vero, ex qua idem Præfectus Generalis pro tempore fuisset, Arbitr Generalis respective assumebantur, sicque servari contigit quousque particularis Congregatio a similis mem. Innocentio PP. X. pariter Prædecessore nostro deputata in duas Provincias, nempe Neapolitanam, quæ etiam Siculam comprehenderet, ac Romanam, quæ reliquis Provincias prædictas contineret, redegit; verum cum præmissorum occasione variæ perturbationes suborta fuissent, pie mem. Alexander PP. VII. similiter prædecessor noster memoratam Congregationem in quatuor Provincias Romanam videlicet, quæ universum Statum Ecclesiasticum, ac Etruriam comprehenderet, necnon Neapolitanam, & Siculam, ac Mediolanensem, quarum postrema reliquis ejusdem Congregationis, & etiam nonnullas in Hispania fundatas Domos contineret, divisit, & reduxit. Ac insuper voluit, ut Præfectus Generalis alternatim una quidem vice ex Romana, & Mediolanensi indistincte, altera vero vice ex Neapolitana, & Sicula Provinciis prædictis, pariter indistincte eligeretur, cæterum unaquæque Provincia suam habeat Consultorem Generalem; ex illarum vero duarum Provinciarum, ex quibus Præfectus Generalis electus esset, altera, cui scilicet præfectum Generalem ex ea eligi nequaquam obtigisset, Arbitr Generalis assumere-
retur. Porro ut ejusmodi turnus servaretur, Provincia Bononien. supradicta dissoluta, atque inter Romanam, & Mediolanensem respective Provincias divisa fuit.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat integra nunc ejusdem Congregationis Provincia in Hispaniis erecta seu fundata, nondum tamen a Sede prædicta confirmata reperitur, ac proinde quo dictus turnus in posterum continuari possit, omnisque dissidiorum, quæ in ipsius Congregationis Capitulo Generali, quod de præsentibus celebratur, evenire possent, occasio tollatur, Ipsi Exponentes dictam Provinciam Bononiensem in pristinum statum restitui, ipsamque novam Provinciam Hispaniarum ad hoc, ut Præfectus Generalis una quidem vice ex Romana, Mediolanensi, & Bononiensi indistincte, quemadmodum de præsentibus servatur, altera vero vice ex Neapolitana, Sicula, & Hispaniarum respective Provinciis, prout in Capitulo Generali prædicto servandum erit, eligatur Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti, necnon ut singulis Provinciis hujusmodi satisfiat ipsi Capitulo Generali, ut postquam dictus Præfectus Generalis sic electus fuerit, eligere possit Priorem Generalem, qui simul etiam sit Consultor Generalis, & aliis Consultoribus Generalibus præcedat, ipsoque Præfecto Generali, mortis, aut cessionis, aut vilitationis, aut alia ex causa deficiente Vicarius Generalis, ita tamen, ut unum tantum inconsultis Generalibus suffragium ferre queat usque ad reditum dicti Præfecti Generalis, si is vilitationis causa abfuerit, si vero mortis, cessionis, vel alia ex causa esse desierit usque ad electionem novi Præfecti Generalis remaneat; necnon præterea singulos eligere valeat Consultores Generales ex singulis aliarum duarum Provinciarum ex tribus, quibus obtigit Procurator Generalis, aliumque Consultorem Generalem ex duarum Provinciarum ex tribus quibus obtigit Præfectus Generalis altera, ex altera vero Secretarium Consultæ Generalis, qui simul officium Arbitri Generalis exerceat facultatem concedi. Et quia præteritis temporibus multi Præfecti Generales cum aliarum Provinciarum damno, & totius Congregationis offensa ipsam Congregationem Superioribus sibi Patria, seu Natione conjunctis repleverunt, ne de cætero quisquam Congregationis hujusmodi Professor Provincialis, Præfectus, aut Su-

Causæ hujus Constitutionis.

XXVII. Confirmatur erectio Provinciæ Hispan. Clericorum Regularium ministrantium Infirmis, cum redintegratione Provinciæ Bonien., ac nonnullis Ordinationibus.

Ob Inn. XI. Const. ed. 1684. Aug. 31. P. 8. Laici eligi nequeunt in Consultores. Neque gaudere voce activa, & passiva, prout in hujus Pontificis Const. ed. 1697. Aug. 20. P. 7.

Dat. 17. Martii 1693. An. 2. INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio paternam Christianifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium curam gerentes, illis, quæ felici illorum regimini, religiosæque tranquillitati conducere, arbitramur, peculiarem Pastoralis muneris nostri sollicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis salubriter in Domino expedire conspicimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præfectus Generalis, & alii Superiores Congregationis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis, quod dicta Congregatio diversis temporibus pro ipsorum temporum, & rerum varietate, aliis, atque aliis modis, & formis, semper tamen ex Sedis Apostolicæ indulto gubernata fuit, in ejus etenim primordiis, videlicet anno 1591. tempore fel. record. Gregorii XIV. prædecessoris nostri Præfectus Generalis ejusdem Congregationis eligi consueverat ex toto corpore ipsius Congregationis, quæ postea in quinque Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Mediolanensem, Siculam, & Bononiensem divisa fuit absque ulla Alternativa, atque ita usque ad annum 1628. observatum fuit, quo tempore rec. mem. Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster, decrevit, ut dictus Præfectus Generalis per turnum, una quidem vice ex Romana, altera vero ex Neapolitana, & sic successive ex aliis dictæ Congregationis Provinciis eligeretur, ex singulis enim aliis quatuor Provinciis, ex quibus Præfectus Generalis electus non

Referuntur antiquæ divisiones Provinciarum, & modi eligendi Præfectum Generalem.

